

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.009 van 29 april 1999
in de zaak A. 82.104/VII-17.692.**

In zake : 1. Gabriëlle BRESSELEERS,
2. Hugo GEVERS,
3. de v.z.w. WATERSTRAATSE VELDEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Chr. COEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

tussenkomen partij :

1. de n.v. BOUWMATERIALEN VAN PELT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. SERVAIS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146,
2. de gemeente SCHILDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. MEEUSEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Kapucinessenstraat 19,

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gabriëlle BRESSELEERS, Hugo GEVERS en de v.z.w. WATERSTRAATSE VELDEN op 23 januari 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 oktober 1998 waarbij het beroep ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel van 8 juni 1998 houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. VAN PELT tot het exploiteren van een inrichting voor het bewerken van marmer en natuursteen te 2980

Zoersel, Handelslei 21, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Chr. COEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Adjunct van de Directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat C. SERVAIS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat S. MEEUSEN die, loco Advocaat A. MEEUSEN verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 18 februari 1999 de n.v. BOUWMATERIALEN VAN PELT, aan

wie de bestreden vergunning werd verleend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1.2.1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 25 maart 1999 de gemeente Schilde vraagt om in administratief kort geding te mogen tussenkomen, daar de vergunde exploitatie zal leiden tot een aanzienlijke toename van het vrachtverkeer in de Waterstraat die grotendeels op haar grondgebied is gelegen en zij dan ook zal moeten instaan voor de bijkomende kosten voor het onderhoud en de herstelling van die openbare weg;

1.2.2. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het verzoekschrift tot tussenkomst werd ingediend ter ondersteuning van het verzoekschrift tot schorsing; dat de gemeente Schilde belang kan hebben bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat evenwel zij als tussenkomende partij geen andere rechtsmiddelen kan aanvoeren dan die welke de verzoekende partij heeft aangevoerd en geen beroep kan doen op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar kan berokkenen;

2. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 13 maart 1998 dient de n.v. VAN PELT bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor het bewerken van marmer en natuursteen te Zoersel, Kwikaard (ambachtelijke zone).

In bijlage 2 bij de vergunningsaanvraag wordt volgende beschrijving gegeven van het voorwerp van de exploitatie :

"1. Vlarem I ART. 30 - Mineralen

- 1.1. - art. 30. 1 - b
Inrichting voor het mechanisch behandelen van minerale produkten met een geïnstalleerde drijfkracht van : meer dan 10 kW tot en met 200 kW - klasse 2.
Capaciteit van de motor van de transportband : 22 kW
- 1.2. - art. 30. 3 - b
Mortel- en betoncentrale met een totale drijfkracht van : meer dan 5 Kw tot en met 200 Kw - klasse 2.
Capaciteit van de motoren van de betoncentrale : 110 Kw.
- 1.3. - art. 30. 7 - 2
Inrichting voor het bewerken van marmer, natuur - of kunststeen met een totale drijfkracht van : meer dan 10 kW tot en met 200 KW - klasse 2.
- triltafel : 4 kW (...) - hoge drukreiniger : 4 kW
- zaagmachine, boormachine : 3 kW
- 1.4. - art. 30. 10 - 1°
Inrichting voor de opslag of overslag van ertsen en/of andere minerale produkten, met een uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een oppervlakte van 1 tot en met 10 ha.
Opslag minerale produkten in voorraadtrechters en boxen : 13 x 50 m³
Openlucht opslag bouwmaterialen : 5000 m² snelbouwsteen, dakpannen, betonblokken, vloeren, welfsels, ijzer
Overdekte opslag : cement 300 ton
isolatiemateriaal : 50 m³
Opslag openlucht : 500 m³ - oppervlakte 3 ha (zandgrind < 1 ha)
Opslag in silo's : 3 x 200 ton cement
2. Vlarem I art. 12 - Electriciteit
 - 2.1. - art. 12. 2
Transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van 100 Kva tot en met 1.000 Kva - klasse 3.
Te installeren hoogspanningspost: 300 kVA
3. Vlarem I - art. 15 - Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen.
 - 3.1 - art. 15.1 - 2°
Al dan niet overdekte ruimte waarin gestald worden :
3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens - klasse 2.
- parkeerplaats voor meer dan 25 vrachtwagens
- 4 heftrucks met een vermogen van 40 kW per stuk
- 4 bulldozers met een vermogen van 150 kW per stuk
 - 3.2 - art. 15.3
Werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen met gebruik

- van meer dan één schouwput of brug (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) - klasse 2.
- smeerput L 5 m x B 1 m x D 1.5 m
- 3.3 - art. 15.4 - 2°
Inrichting voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens waarin : 10 en meer voertuigen en hun aanhangwagens per dag worden gewassen - klasse 2.
- recuperatie en recyclage van water met capaciteit tot 3 m³ per uur in gesloten omloop
- hoge drukreiniger van 2 kW - 2 stuks
- 4. Vlarem I art. 16 - Gassen
- 4.1 - art. 16.3.2 - 2°
Andere dan onder 16.3.1 ingedeelde inrichtingen, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van : meer dan 10 kW tot en met 200 kW - klasse 2.
- compressor : 6 kW - 2 stuks
- 5. Vlarem I art. 17 - Gevaarlijke stoffen.
- 5.1 - art. 17.3.3 - 2°
Opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van : meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg - klasse 2.
- Toeslagstoffen voor beton :
- 1.000 liter plastificeerstoffen
- 1.000 liter verhardingsstoffen
- 2.000 liter droogversnellingsstoffen
- 2.000 liter droogvertragingstoffen
- Opslag van 2 x 1.000 liter antivries.
- (zie bijgevoegde dokumentatie)
- 5.2 - art. 17.3.6 - 1°
Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van : 5.000 liter tot en met 20.000 liter indien de inrichting behoort bij de woonfunctie van een onroerend goed dat hoofdzakelijk als woongelegenhed wordt gebruikt - klasse 3.
- opslag 10.000 liter brandstof verwarming
- opslag 10.000 liter brandstof voertuigen
- 5.3 - art. 17.3.9 - 2°
Installaties voor het ontvangen, opslaan en laden van vloeibare koolwaterstoffen die als tussen- of eindprodukt zijn bestemd voor een verdeler of gebruiker (o.a. brandstofverdeelininstallaties)
- Inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 17.3.6.2° bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelpomp - klasse 2
- één verdeelpomp
- 6. Vlarem I art. 29 - Metalen.
- 6.1 - art. 29.5.2 - 2°
Smederijen en inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde

totale drijfkracht van : meer dan 10 kW tot en met 200 kW - klasse 2.

- metaalbewerkingsmachine, boor- en zaag-machine : vermogen 10 kW

7. Opslag van de hierondervermelde containers gebeurt in functie van een georganiseerde en regelmatige afvoer van de afvalstoffen - erkende verwerker VAN PELT N.V., Hoogmolenbrug, Schoten.
- 1 container van 10 m³ met opslag van bouwpuin
 - 1 container van 10 m³ met opslag van hout
 - 1 container van 10 m³ met opslag van plastics (allerlei)
 - idem afvalolie : stockeren max. 1.000 liter".

Blijkens het aanvraagformulier zouden in de inrichting 45 personen tewerkgesteld worden.

Bij het aanvraagformulier steken ook een aantal plannen. Daaruit blijkt onder meer dat er een magazijn van ongeveer 100 op 35 meter zou worden opgetrokken, een tweede magazijn van 120 op 25 meter, een opslagplaats in open lucht van ongeveer 30 op 80 meter (de vorm is niet geheel rechthoekig), een opslagplaats voor minerale produkten van 70 op 10 meter, een parking voor vrachtwagens en personenwagens van ruim 400 m², een parkeerzone voor bezoekers van ongeveer 80 meter lang, een betoncentrale, en een aantal containers.

2.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden 409 schriftelijke bezwaren ingediend.

In het bezwaarschrift van de gemeente Schilde worden onder meer bezwaren geuit met betrekking tot de geplande betoncentrale en wordt er op gewezen dat de inplanting van het bedrijf in een gebied voor ambachtelijke bedrijven op het gewestplan Turnhout niet in overeenstemming is met het gewestplan.

Ook in de type-bezwaarschriften wordt vooral kritiek geleverd op de betoncentrale.

2.3. Op 8 juni 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel de gevraagde vergunning, behoudens wat betreft de betoncentrale met een totale drijfkracht van 110 kW

(rubriek 30.3.2), omdat de aanvrager daarvan afstand had gedaan.

2.4. Tegen het collegebesluit van 8 juni 1998 worden zeven administratieve beroepen ingesteld, onder meer door de verzoekende partijen.

In hun beroepschrift stellen de verzoekende partijen onder meer dat de geplande inrichting niet thuishoort in een K.M.O.-zone.

Zij betogen desbetreffend :

"Uit de plannen gevoegd bij de milieuaanvraag blijkt dat in de inrichting een zeer belangrijke kleinhandelsactiviteit zal plaats hebben, daar meer dan 50 parkeerplaatsen (personenauto's) voor bezoekers wordt voorzien. Een opslagplaats met diverse industriële activiteiten, en een inrichting voor detailhandel van 4ha groot, hoort zeker niet thuis in een KMO-zone (gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen) welke de bestemming is volgens het gewestplan Turnhout van de percelen waarvoor de vergunning verleend werd.

In de bestreden beslissing verwijst het college van burgemeester en schepenen naar de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen doch geeft hiervan een totaal verkeerde lezing. Bovendien onderzoekt het college van burgemeester en schepenen enkel of een betoncentrale in een KMO-zone past terwijl de aanvrager hiervan afstand heeft gedaan. Het college van burgemeester en schepenen heeft geenszins onderzocht of de gehele geplande inrichting in het betrokken gebied past.

De verwijzing van het college van burgemeester en schepenen naar de bouwvergunning is bovendien onjuist. Verzoekers sub 2 en sub 3 hebben vermelde bouwvergunning bestreden door een beroep tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State o.m. op grond van het feit dat de geplande inrichting niet thuis hoort in een ambachtelijke zone. Bovendien is deze bouwvergunning geschorst zolang geen socio-economische vergunning werd bekomen door de n.v. VAN PELT zoals door de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen voorzien is. De geplande inrichting is namelijk een vestiging voor kleinhandel zodat voor zulks ontwerp een machtiging dient verleend te worden alvorens de bouwvergunning gebruikt kan worden (artikel 2 wet 29 juni 1975)

Het college van burgemeester en schepenen schijnt uit het oog te verliezen dat de KMO-zone aansluit bij een nog homogeen landschappelijk waardevol agrarisch

gebied, een landelijk woongebied, een woongebied en gelegen is op minder dan 150 m van een woonparkgebied en bosgebied.

De omzendbrief van 8 juli 1997 stelt daarentegen dat om te oordelen of een bedrijf een KMO is, talrijke beoordelingscriteria zoals hinderlijkheid, grootte van de onderneming, relatie tot de omgeving, bestaande wegeninfrastructuur, tewerkstelling, aard van de produktie of de bewerking, de weerslag op het leefmilieu in overweging moeten genomen worden.

De geplande inrichting kent een zeer hoge graad van hinderlijkheid (geluidsoverlast, marmer- en steenbewerking, stofemissie bij laden en lossen grondstoffen, lozing afvalwater, belangrijke verkeersoverlast), is zeer groot (4ha !), is omgeven tot een residentieel woongebied en een agrarisch waardevol gebied. Het gebied heeft geen wegeninfrastructuur die het geplande vrachtwagenverkeer aankan. De geringe tewerkstelling van het voorziene bedrijf weegt niet op tegen de zeer belangrijke weerslag op het leefmilieu.

Het College van Burgemeester en Schepenen omschreef in 1990 in haar gemeentelijk publikatieblad de zone als volgt : 'Het is geen industriepark, wel kunnen er zich kleine of middelgrote ondernemingen vestigen, die geen abnormale hinder voor de omgeving veroorzaken. Dus ook geen water-, bodem- of luchtverontreiniging. Het gemeentebestuur wil deze zone vooral bestemmen voor die ondernemingen die om redenen van sociaal-economische aard niet thuishoren in een woonzone, maar er toch, omwille van hun service-functie, het best in de onmiddellijke nabijheid ervan bevinden (zie bijlage 1 bij huidig verzoekschrift)

Het kan niet ernstig betwist worden dat het voorziene bedrijf niet beantwoordt aan de criteria die het College in 1990 publiek maakte.

De inplanting van het bedrijf is dan ook in strijd tegen het gewestplan Turnhout, art. 8.2.1.3 van het KB van 28 december 1972 en de algemene goede ruimtelijke ordening".

In het beroepschrift wordt voorts betoogd dat het college van burgemeester en schepenen voorbijging aan de belangrijke geluidshinder veroorzaakt door :

- bewerking- van marmer- en natuursteen alsook bewerking van metalen
- laden en lossen grondstoffen (bv. overdonderend lawaai bij lossen kiezelstenen)
- zwaar verkeer (vnl. vrachtwagens).

Er wordt gesteld dat de K.M.O.-zone omgeven is door residentiële wijken zodat de geluidshinder onaanvaardbaar is in deze zone.

Ook gaat het college voorbij aan de ernstige trillingshinder veroorzaakt door zwaar vrachtwagenverkeer.

Ondergeschikt merken de beroepsindieners op dat zo een milieuvergunning toch zou worden verleend, bijzondere maatregelen dienen opgelegd te worden zoals het verbod om de inrichting op zaterdag te exploiteren, de bewerking van marmer en natuursteen uitsluitend in daartoe speciaal voorziene ruimten opgericht in geluidsdempende materialen en de beperking van het verkeer in de K.M.O.-zone tot vrachtwagens en bulldozers met een zeer beperkt laadvermogen.

Voorts stellen zij dat de stofhinder die gepaard zal gaan met de opslag van belangrijke hoeveelheden grondstoffen en bouwmaterialen onaanvaardbaar is voor de verschillende woongebieden die aansluiten bij de K.M.O.-zone alsook het agrarisch gebied en dat niet blijkt dat er sproei-installaties voorzien worden.

De beroepsindieners wijzen er ook op dat reeds in 1978 bezwaarschriften en petitie's ondertekend werden door de inwoners van de Kwikaard tegen de KMO-zone en benadrukken nogmaals dat de vergunde inrichting, gelet op de grootorde en de hinderlijkheid, niet past in een KMO-zone voor kleinschalige ambachtelijke bedrijven en dat alleszins dient rekening te worden gehouden met het residentieel karakter van de aansluitende gebieden om te oordelen of het bedrijf in een KMO-zone past. Zij benadrukken dat zij geen enkel bezwaar hebben tegen de KMO-zone op zich waar reeds enkele kleine ambachtelijke bedrijven zijn gevestigd die geen of zeer weinig hinder teweegbrengen, doch voegen er aan toe dat het geplande bedrijf evenwel van een andere schaal is en bovendien zeer hinderlijk is.

2.5. Met een schrijven van 8 september 1998, gericht aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, brengt de n.v. BOUWMATERIALEN VAN PELT haar argumentatie naar voor.

In dat schrijven wordt omstandig uitgelegd waarom naar haar oordeel de inrichting thuishoort in een KMO-zone.

2.6. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen werden uitgebracht die deels gunstig, deels voorwaardelijk gunstig zijn, wordt op 29 oktober 1998 de thans bestreden beslissing genomen.

De beroepen beslissing wordt bevestigd, behalve voor wat betreft de wasinstallatie voor het wassen van meer dan 10 voertuigen per dag, die aldus wordt geweigerd.

Als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat het transport van en naar de inrichting verboden is tussen 19 uur en 7 uur, evenals van zaterdagmiddag van 13 uur tot maandagochtend 7 uur.

2.7. Te noteren valt nog dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel op 6 april 1998 aan de n.v. IMVAP een bouwvergunning verleende om aan de Kwikaard te Zoersel opslagplaatsen en magazijnen voor bouwmaterialen te bouwen.

Voortgaande op de kadastrale perceelnummering van de bouwvergunning en de milieuvergunning gaat het om de bouwvergunning voor de inrichting die in voorliggende zaak aan de orde is, hetgeen de partijen overigens niet betwisten.

Die bouwvergunning is met twee annulatieberoepen bij de Raad van State aangevochten : de zaak nr. A. 78.988/X-8195 en de zaak nr. A. 78.970/X-8189.

Deze zaken zijn nog hangende;

3.1. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij doet gelden dat de vordering tot schorsing

onontvankelijk is, daar het bestaan van een persoonlijk belang slechts aangenomen kan worden voor een derde die geen aanpalend eigenaar is, in zoverre hij in de onmiddellijke nabijheid woont van het perceel waarvoor "een bouwvergunning" werd afgegeven, dat valt na te gaan of de verzoekende partijen een voldoende persoonlijk en rechtstreeks belang hebben en dat zij het nodige bewijs dienen te leveren;

3.2. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij er aan voorbijgaat dat te dezen niet de bouwvergunning maar de exploitatievergunning aan de orde is; dat gelet op de grootschaligheid van de inrichting en de geplande activiteiten kan worden aangenomen dat de exploitatie van die inrichting hinder aan de omwonenden en niet alleen aan de aanpalende eigenaars kan veroorzaken; dat niet wordt betwist dat het perceel van eerste verzoekster en van tweede verzoeker is gelegen op respectievelijk 35 en 100 meter van de percelen waarop de inrichting is gepland; dat, wat de derde verzoekende partij betreft, die in het verzoekschrift tot schorsing stelt "een vereniging (te zijn) die tot doel heeft de algemene belangen van haar leden, de buurtbewoners van de gemeente Schilde voor het gebied zich uitstreckende ten noorden van het Antitankkanaal, te behartigen inzake het vrijwaren van het karakter eigen aan het woonparkgebied en de leefbaarheid van de omgeving" en dat een aantal van haar leden in de omgeving van de inrichting woonachtig is, wordt vastgesteld dat de eerste tussenkomende partij geen argumenten aanvoert waarom de vordering ten opzichte van die partij onontvankelijk zou zijn; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het derde middel de schending aanvoeren van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vastgelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling en in artikel 50, 3°, van Vlarem I; dat zij in het eerste onderdeel betogen wat volgt :

"De bestreden beslissing antwoordt geenszins op de argumenten van de verzoekers dat de geplande inrichting niet past in een ambachtelijke zone omringd door woongebieden, noch op de ondergeschikte bezwaren teneinde bijkomende maatregelen (verbod om op zaterdag te exploiteren, geluidsdempende materialen in werkplaats voor marmer en natuursteenbewerking, beperking van laadvermogen vrachtwagens die het terrein mogen oprijden) te horen opleggen, noch op het bezwaar dat geen sproei-installaties werd voorzien om stofemissie tegen te gaan, noch op de bezwaren in verband met de rubriek 12.2.2 (transformator 300kVA) en op het bezwaar wegens het ontbreken van het advies van de gemeentelijke milieudienst.

Dat de vaststelling van de Bestendige Deputatie dat uit de elementen van het dossier blijkt dat de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften (p. 7 bestreden beslissing) moeilijk als een antwoord kan beschouwd worden op de bezwaren van verzoekers.

Dat de ondergeschikte bezwaren van verzoekers teneinde bijkomende maatregelen (verbod om op zaterdag te exploiteren, geluidsdempende materialen in werkplaats voor marmer en natuursteenbewerking, beperking van laadvermogen vrachtwagens die het terrein mogen oprijden) te horen opleggen, nergens in de beslissing worden besproken. Dat weliswaar in het advies van de Afdeling Milieuvergunningen wordt gesteld dat 'de activiteiten die geluidshinder kunnen veroorzaken vinden alle binnen plaats, op meer dan 100 meter van de woongebieden'.

Dat vermeld weinig afdoend gemotiveerd advies enkel betrekking heeft op de geluidsbelastende activiteiten die binnen worden uitgevoerd (marmer- en natuursteenbewerking) doch geenszins op de geluids-

belastende activiteiten die in openlucht worden uitgevoerd (lossen en laden van minerale producten, kiezels, stenen, ...). Dat evenmin de geluidsdempende maatregelen voor de werkplaats worden besproken.

Verder worden de bezwaren met betrekking tot stof-emissie, onder meer het ontbreken van sproei-installaties, niet behandeld.

De bezwaren i.v.m. de rubriek 12.2.2 worden niet behandeld alsook het bezwaar dat het advies van de gemeentelijke milieudienst ontbreekt";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt :

"De motiveringsplicht vereist niet dat de beroepsinstantie, die uitspraak doet over een vergunningsaanvraag, alle argumenten die de beroepsindienaar aanhaalt expliciet dient te beantwoorden.

De motieven die de overheid ertoe gebracht hebben een welbepaalde beslissing te nemen dienen wel duidelijk uit die beslissing te blijken.

Dit is in casu het geval.

Verweerster verwijst hiervoor naar de weerlegging van het eerste middel, waarin een opsomming wordt gegeven van elementen inzake hinderaspecten (cfr. de adviezen van de AMV en de PMVC).

Daaruit blijkt dat de exploitatie van de inrichting zowel milieutechnisch als stedenbouwkundig aanvaardbaar is.

Tevens wordt in het deputatiebesluit verwezen naar de bezwaren, ingediend tijdens het openbaar onderzoek in eerste aanleg (en die overigens grosso modo dezelfde zijn als de beroepsargumenten) en hierover wordt tevens het volgende gesteld :

gelet op het feit dat de exploitant zijn aanvraag m.b.t. rubriek 30.3.2. heeft ingetrokken zijn de bezwaren die betrekking hebben op die rubriek niet ter zake; voor de overige rubrieken kan de gebeurlijke hinder door de aanleg, de uitbouw en de opgelegde voorwaarden tot een aanvaardbaar niveau worden herleid.

In het advies van de PMVC wordt tevens gesteld dat de bezwaren voldoende weerlegd worden in het collegebesluit.

Het eerste onderdeel van het derde middel is niet ernstig";

dat zij op het eerste middel waarin de verzoekende partijen aanvoerden dat de geplande inrichting niet verenigbaar is met de gewestplanbestemming K.M.O.-zone, volgend verweer aanbrengen :

"In principe is de exploitatie van de gevraagde inrichting niet onverenigbaar met de voornoemde ligging volgens gewestplan.

Bij de beoordeling van de vraag of een bedrijf al dan niet als een ambachtelijk bedrijf of een kleine of middelgrote onderneming kan worden beschouwd, dient rekening gehouden te worden met de omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten.

De mogelijke hinder die het bedrijf kan veroorzaken speelt uiteraard ook een rol.

Om in casu de stedenbouwkundige verenigbaarheid te kunnen aantonen dient men dus ook de hinderlijkheid van het bedrijf mee in overweging te nemen.

De bestendige deputatie stelt in haar overwegingen dat uit de elementen van het dossier blijkt dat de inrichting verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Uit lezing van de adviezen van de Afdeling Milieuvergunningen (AMV) en de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) kunnen meer bepaald qua hinderaspecten de volgende elementen naar voor worden gebracht :

- de geplande betoncentrale maakt geen deel meer uit van de aanvraag; hierdoor zal het aantal transporten en de geluidshinder gevoelig verminderen;
- de activiteiten die geluidshinder kunnen veroorzaken gebeuren binnen, op meer dan 100 m van de woongebieden;
- de opslag van gevaarlijke produkten voldoet aan de Vlare II-voorwaarden en gebeurt op ruime afstand van de woningen;
- de ongeveer 25 vrachtwagens die in openlucht staan bevinden zich op meer dan 100 m van de dichtstbijzijnde woningen;
- de volgende bijzondere voorwaarde wordt voorgesteld ter beperking van de verkeershinder : transportverbod van en naar de inrichting tussen 19u en 7u, evenals van zaterdagmiddag vanaf 13u tot maandagochtend 7u;
- de geluidsoverlast zal gelet op de kleine vermogens verwaarloosbaar zijn;

Uit de beoordeling van deze elementen kan geconcludeerd worden dat de hinder van de inrichting aanvaardbaar voorkomt, mits stipte naleving van de opgelegde voorwaarden.

De omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten zijn derhalve van aard om te stellen dat het een bedrijf betreft dat aanvaardbaar is in een KMO-zone.

Louter informatief kan opgemerkt worden dat de AROHM nog een laattijdig gunstig advies heeft uitgebracht waarin gesteld wordt dat de aanvraag conform de voorschriften van het gewestplan is. De AROHM heeft dit gunstig standpunt overigens ook in de zitting van de PMVC meegedeeld";

Overwegende dat de tussenkomen de partij doet gelden wat volgt :

"Ten onrechte stellen verzoekers dat het bestreden besluit niet antwoordt op hun argumenten. Conform artikel 50, 3° van VLAREM I bevat de uitspraak een gemotiveerde beslissing over de aanspraken of bezwaren die door de indieners van het beroep werden opgeworpen.

Evenwel vereist de formele motiveringsplicht niet dat een antwoord wordt gegeven op elk van de in beroep aangevoerde argumenten. Het is noodzakelijk doch voldoende dat de beslissing duidelijk en omstandig de redenen doet kennen die haar verantwoordt en waaruit kan worden afgeleid waarom de in beroep verdedigde stellingen niet worden aangenomen (R.v.St., nr. 43.272, 10 juni 1993, N.V. SMET-JET).

In casu dient vastgesteld te worden dat het besluit uitvoerig alle bezwaren van de beroepers, de weerleggingen door de exploitant en de adviezen herneemt. Dat de verwerende partij deze adviezen tot de hare maakt en aldus wel geantwoord werd op de bezwaren inzake

- 1° de ligging van de inrichting,
- 2° de geplande activiteiten,
- 3° de beroepsargumenten

Zie hiervoor het advies van de Afdeling Milieuvergunningen.

Derhalve kan er geen schending van de motiveringsplicht worden vastgesteld wat dit onderdeel betreft";

4.4.1. Overwegende dat blijkens de bestreden beslissing de geplande inrichting krachtens het gewestplan Turnhout, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 30 september 1977, gelegen is in een "K.M.O.-zone"; dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt wat volgt :

"Art. 8. 2.1. Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven :

2.1.1. de gebieden voor vervuilende industrieën.

Deze zijn bestemd voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd;

2.1.2. de gebieden voor milieubelastende industrieën.

Deze zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd;

2.1.3. de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard";

dat prima facie de formele motiveringsplicht lijkt te vereisen dat de gegevens die betrekking hebben op de stedenbouwkundige verenigbaarheid van een inrichting, en in concreto dus de gegevens die de verwerende partij ertoe hebben gebracht tot de conclusie te komen dat de inrichting een K.M.O is, in de aanhef van de bestreden beslissing formeel worden veruitwendigd; dat dit des te meer klemmt nu de verzoekende partijen in hun beroepschrift diverse argumenten hadden aangevoerd waaruit naar hun oordeel de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de inrichting met de gewestplanbestemming en met de onmiddellijke omgeving zou blijken;

4.4.2. Overwegende, wat de verenigbaarheid van de kwestieuze inrichting met de gewestplanbestemming "K.M.O.-zone" betreft, dat in de aanhef van de bestreden beslissing wordt overwogen "dat bij de beoordeling van de vraag of een bedrijf al dan niet als een ambachtelijk bedrijf of een kleine of middelgrote onderneming kan beschouwd worden, moet rekening worden gehouden met de omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten; dat uit de elementen van het dossier blijkt dat de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften"; dat, voorts, op pagina 8 van de bestreden beslissing te lezen staat dat "voor de evaluatie van de elementen aangebracht door de aanvrager, de beroepers en het gemeentebestuur van Schilde, gehoord door de PMVC, kan verwezen worden naar het advies van de PMVC"; dat dienvolgens het gedeelte van het advies van de Provinciale

Milieuvergunningscommissie mede dient betrokken te worden bij de beoordeling van het al dan niet afdoende karakter van de in de bestreden beslissing opgenomen motivering inzake de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting; dat in de bestreden beslissing uit het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie het volgende werd overgenomen :

"Gelet op het deels gunstig-ongunstig advies dd. 6 oktober 1998 van de PMVC; op volgende elementen uit dit advies :

1. De heer Hugo DERBAIX, voorzitter van de vzw WATERSTRAATSE VELDEN, de heer Hugo GEVERS en mevrouw Gabriëlle BRESSELEERS, omwonenden, en de heer J. DERIDDER, loco advocaat COEN, worden gehoord :
 - er wordt verwezen naar het beroepschrift dat werd ingediend;
 - dergelijk grootschalig bedrijf op een bedrijfsoppervlakte van 42.000 m² past niet in een KMO-zone; de hinder die aan dergelijke inrichting verbonden is, is onaanvaardbaar;
 - momenteel wordt op een klein gedeelte van het totale terrein reeds geëxploiteerd en wordt er met bulldozers van de kade naar de opslagplaats gereden; deze bedrijvigheid hangt niet samen met infrastructuurwerken die noodzakelijk zouden kunnen zijn voor de thans aangevraagde exploitatie;
 - bij de Raad van State werd de nietigverklaring van de bouwvergunning gevorderd; de procedure loopt nog.
2. De heer August MEEUSSEN, advocaat, wordt gehoord namens het schepencollege van Schilde dat beroep aantekende :
 - ter zitting wordt een nota neergelegd waarin een argumentatie wordt uiteengezet aangaande het belang dat de gemeente Schilde in dit dossier heeft en aangaande de gebrekkige weerlegging van de bezwaren bij de besluitvorming in eerste aanleg;
 - desgevraagd bevestigt de commissie dat de aanvraag voor de betoncentrale werd ingetrokken.
3. Mevrouw Monique DE FEYTER, milieuambtenaar, en de heer Stany WENS, advocaat, worden gehoord namens het schepencollege van Zoersel :
 - desgevraagd wordt de verkeerssituatie toegelicht : het zwaar verkeer dient langs de Delbekestraat/Waterstraat te gebeuren; de gemeenteraad trof een beslissing die voorzag in een snelheidsbeperking tot 70 km/uur en de afschaffing van de voorrang van rechts; enkel

- de afschaffing van de voorrang van rechts werd door de minister goedgekeurd, de snelheidsbeperking werd niet weerhouden;
- de AMV merkt op dat de verkeersregeling die Zoersel heeft ingesteld om de KMO-zone te bereiken, impliceert dat al het zwaar verkeer via het grondgebied van Schilde verloopt en niet via Zoersel; volgens de gemeentelijke afgevaardigden is dit de enig mogelijke weg waarbij de doortocht door dorpskommen kan vermeden worden;
 - op vraag van de commissie of het planologisch verantwoord is dergelijk groot terrein aan 1 enkel bedrijf toe te kennen, stellen de gemeentelijke afgevaardigden dat de aard van het bedrijf een ruim terrein vereist.
4. De heer Marc VAN PELT, afgevaardigd bestuurder van de N.V. VAN PELT, en Mevrouw Ciska SERVAIS, advocaat, worden gehoord :
- het bedrijf is sedert 1934 in Zoersel gevestigd, vlak naast de kerk middenin bewoning; tot op dit moment is er over de exploitatie aldaar geen enkele klacht geweest;
 - het voorliggend dossier betreft de verplaatsing van de vestiging naast de kerk (ca. 1 ha) en een 500 m verderop gelegen terrein van 0,5 ha naar de KMO-zone; de grote beroering bij de bevolking berust wellicht op het foutieve vermoeden dat ook de inrichting in Schoten naar de KMO-zone in Zoersel zou overgebracht worden; exploitant heeft helemaal niet de bedoeling de vestiging in Schoten, die ideaal vlak aan het Albertkanaal gelegen is, over te brengen naar Zoersel;
 - naar aanleiding van de vele bezwaren die voornamelijk betrekking hebben op de betoncentrale, heeft aanvrager de aanvraag voor de betoncentrale ingetrokken; aanvrager is op dit ogenblik reeds op zoek naar een nieuwe betoncentrale die minder hinderlijk is, en die qua capaciteit en hoogte kleiner is dan de initieel aangevraagde; hiervoor zal later een nieuwe aanvraag ingediend worden; de betoncentrale zal op dezelfde plaats ingeplant worden als deze die initieel in dit dossier werd aangevraagd;
- in dit verband merkt aanvrager op dat op dit ogenblik in de vestiging aan de kerk in Zoersel middenin woonzone ook een betoncentrale met 3 silo's van 25 m aanwezig is; hij wijst er nogmaals op dat hierover nooit klachten werden geuit;
- er zal in de nabije toekomst een nieuwe aanvraag ingediend worden vermits in het initiële dossier niet alle ingedeelde inrichtingen werden opgenomen; zo werd onder meer geen

- lozing van bedrijfsafvalwater aangevraagd voor de lozing van het vervuild regenwater; dit water zal voorlopig in citernes opgevangen en afgevoerd worden;
- de materialen worden onder dak opgeslagen; enkel de minerale producten worden buiten opgeslagen; de aangevraagde marmerverwerking is zeer kleinschalig; de cement wordt in zakken opgeslagen zodat er geen cementstof vrijkomt;
 - per dag zullen er gemiddeld 20 tot 40 transporten plaatshebben die omstreeks 9 uur zullen aanvangen; de andere werkzaamheden starten omstreeks 6.30 uur;
 - de vestiging op dergelijk groot terrein zal exploitant toelaten veel groenaanplantingen te voorzien";

dat uit die weergave niet blijkt welke eigen beoordeling de Provinciale Milieuvergunningscommissie omtrent de ingediende bezwaren heeft gegeven of welke elementen of argumenten van de partijen zij in aanmerking heeft genomen; dat dit des te meer klemmt nu nochtans in de weergave van het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie het bezwaar van de verzoekende partijen inzake de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de inrichting is terug te vinden, te weten "dergelijk grootschalig bedrijf op een bedrijfsoppervlakte van 42.000 m² past niet in een KMO-zone; de hinder die aan dergelijke inrichting verbonden is, is onaanvaardbaar"; dat het enig element dat in het advies op dat bezwaar kan worden betrokken volgend fragment is : "op vraag van de commissie of het planologisch verantwoord is dergelijk groot terrein aan 1 enkel bedrijf toe te kennen, stellen de gemeentelijke afgevaardigden dat de aard van het bedrijf een ruim terrein vereist"; dat, zelfs aangenomen dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie dat antwoord tot haar motivering heeft gemaakt -hetgeen absoluut niet duidelijk is-, in dat antwoord bezwaarlijk een planologische verantwoording kan worden gelezen; dat, integendeel, met een dergelijk argument de zaken op hun kop worden gezet : omdat de aard van het bedrijf een ruim terrein vereist is het planologisch verantwoord; dat, voorts, de overweging die de

verwerende partij zelf maakte, te weten "dat uit de elementen van het dossier blijkt dat de inrichting die het voorwerp van voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften" zonder dat wordt gepreciseerd welke die elementen dan wel zijn, terwijl in het dossier op het vlak van de stedenbouwkundige verenigbaarheid tegenstrijdige elementen worden ontwaard, niet als een afdoende motivering omtrent de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting kan worden aangemerkt; dat evenmin in het bestreden besluit een motivering wordt aangereikt omtrent de verenigbaarheid van de inrichting met de omgeving, alhoewel de beroepsindieners daaromtrent ook kritiek hadden geuit en uit artikel 21, § 2, 2°, van Vlarem I blijkt dat AROHM in zijn advies volgende gegevens moet verstrekken : "een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening"; dat het eerste onderdeel van het derde middel ernstig is;

5.1. Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verzoekende partijen volgende uiteenzetting geven :

"Zoals reeds uiteengezet bij de bespreking van het belang van verzoekers bij de schorsing van het bestreden besluit, zullen verzoekers sub 1 en sub 2 die respectievelijk op 35 m en 100 m wonen van de voorziene inrichting, een bezwarende en hinderlijke aanslag kennen op hun leefklimaat en woonomgeving door de exploitatie zes dagen op zeven van een industriële opslagplaats op enkele tientallen meters van hun woningen.

De gehele omgeving waar de leden van verzoekster sub 3 wonen, zal eveneens zwaar aangetast worden door de onherstelbare verminking van het landschap door inplanting van een bedrijf op 4 ha terrein alsook door de zekere toename van het zwaar vrachtwagenverkeer (volgens de aanvrager 40 transporten met zware vrachtwagens per dag doch het cijfer van 100 transporten per dag zal wellicht veel realistischer zijn daar de aanvrager over meer dan

25 zware vrachtwagens beschikt) en het gewoon verkeer op een landelijke verbindingsweg die op zulk verkeer niet is voorzien.

Het hoeft geen betoog dat verzoekers sub 1 en 2 die in een rustige landelijke woonwijk die paalde aan een ambachtelijke zone waar enkel kleine of middelgrote ondernemingen zich kunnen vestigen, die geen abnormale hinder voor de omgeving veroorzaken, woonden een onherstelbare schade zullen lijden door de geluidsoverlast, de stofemissie, de trillingen die de zware vrachtwagens bij het aan- en afvoeren van minerale producten, bouwmaterialen, stenen, kiezels, zand zullen teweegbrengen. Verzoekster sub 1 zal geenszins meer van haar tuin kunnen genieten van maandag tot zaterdag wegens de geluidsoverlast en de stofemissie die de exploitatie van een opslagplaats van bouwproducten zal teweegbrengen. De aanvrager blijkt ook te vergeten dat de zware bull-dozers die hij zal gebruiken voor het verplaatsen van bouwproducten eveneens zeer geluidsbelastend zijn. Verzoeker sub 2 zal eveneens voortdurend op ernstige wijze geplaagd worden door de stofemissies en de geluidsoverlast.

Het landelijk karakter van de woonwijk van verzoekers zal door de exploitatie volledig worden teniet gedaan. Het leefklimaat en de privacy van de inwoners zal zeker op ernstige wijze aangetast worden. De verkeersveiligheid zal door toename vrachtwagenverkeer en personenverkeer zeker in het gedrang worden gebracht daar de wegeninfrastructuur geenszins voorzien is op het verkeer voor een zulkdanige exploitatie.

De visuele hinder door de bouw van 7 m hoge magazijnen, de aanleg van een parking met 25 vrachtwagens, parking voor meer dan 50 personenwagens en de bouw van voorraadboxen voor minerale producten op een terrein van 4 ha groot, zal voor verzoeker sub 2 het meest belangrijk zijn daar hij vanuit de vertrekken en kamers gelegen aan de voorkant van zijn woning rechtstreeks zicht heeft op de exploitatie (zie foto's getrokken vanuit perceel verzoeker in de maand mei - gevoegd als bijlage 4 bij huidig verzoekschrift)

Verzoekster sub 1 zal eveneens een belangrijke visuele hinder ondervinden daar zij in zuid-westelijke richting aan de achterzijde van haar woning zicht heeft op de gehele exploitatie.

Het gehele landschap wordt verminkt door de inplanting van het bedrijf. De visuele hinder is derhalve voor de drie verzoekers even ernstig en onherstelbaar (zijn).

Verzoekers tonen derhalve aan dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel lijden door de bestreden beslissing";

5.2. Overwegende dat met de bestreden beslissing onder meer vergunning wordt verleend voor een al of niet overdekte ruimte voor meer dan 25 vrachtwagens, 4 bulldozers en 4 heftrucks en voor een opslag van minerale producten zowel "overdekt" als "in open lucht"; dat volgens de bijlage 2 van de vergunningsaanvraag de opslag van allerlei bouwmaterialen, waaronder 5.000 m² snelbouwsteen en 500 m³ zand en grind in open lucht zal geschieden; dat daaruit kan worden afgeleid dat er een aanzienlijke toename zal zijn van verkeershinder, van trillingen en van geluidsoverlast door de laad- en losactiviteiten die in open lucht zullen geschieden; dat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat het leefklimaat van de eerste en tweede verzoekende partij die in de onmiddellijke omgeving van de geplande inrichting wonen, door de exploitatie ervan ernstig zal worden gestoord; dat de eerste tussenkomende partij niet kan worden gevolgd in haar betoog dat de activiteit verenigbaar is met het gewestplan en het ingeroepen nadeel voortvloeit uit dat gewestplan en niet uit het bestreden besluit nu uit de motivering van het bestreden besluit geenszins blijkt of de inrichting wel thuishoort in een KMO-zone hetgeen nochtans niet voor de hand liggend is en juist door de verzoekende partijen wordt betwist;

6. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

7.1. Overwegende dat in haar verzoekschrift de tussenkomende partij nog vraagt dat de Raad van State op basis van een belangenafweging de vordering tot schorsing zou verwerpen; dat zij daartoe volgende argumenten aanbrengt :

"Dat in casu zowel verwerende partij als (eerste) verzoekster in tussenkomst een aanzienlijk belang hebben om een schorsing te vermijden van dit zeer belangrijke project;

Dat tegenover de nadelen die verzoekers BRESSELEERS e.a. uiteenzetten, VAN PELT en ook IMVAP moeten wijzen op de zeer zware sociaal-economische gevolgen van een eventuele schorsing;

Dat het project op ernstige wijze voorbereid werd en reeds in aanzienlijke mate werd geïnvesteerd in de aankoop van de grond, in plannen van architecten en dat ondertussen het magazijn nummer 1 al onder dak staat; de bouwwerken zijn aldus zeer gevorderd.

Dat tot op heden de aankoop van de grond meer dan 45 miljoen BEF kostte, te vermeerderen met de kosten van de architecten, aannemers en materialen;

Dat er investeringen en dus kredieten van een paar honderd miljoen voor de deur staan.

De fase waarvoor verzoeksters in tussenkomst nu staan is één van investeringen en er is dus nog geen enkele opbrengst doch enkel kosten en lopende kredieten;

Rekening houdende met het feit dat het gewestplan de bebouwing van de gronden toch voorziet en rekening houdende met de immense kost die hiermee gepaard gaat voor verzoekster in tussenkomst, vraagt zij dat de Raad van State de belangen van BRESSELEERS e.a. met deze van verwerende partij en deze van VAN PELT en IMVAP zou afwegen en zou oordelen dat de belangen van BRESSELEERS e.a. niet opwegen tegen deze van verwerende en tussenkomende partij";

7.2. Overwegende dat de Raad van State niet inziet hoe de economische belangen van de eerste tussenkomende partij dienen te primeren op de belangen die de verzoekende partijen willen behartigen; dat dit des te meer klemmt nu geen van de aangebrachte elementen in aanmerking kunnen worden genomen bij een eventuele belangenafweging; dat, immers, zo de eerste tussenkomende partij reeds belangrijke investeringen in bouwwerken zou hebben gedaan, deze alsdan zijn gebeurd op basis van een precaire vergunning; dat prima facie uit de voorliggende gegevens kan worden afgeleid dat de gronden niet door haar zijn aangekocht, maar door de n.v. IMVAP, aan wie overigens ook de bouwvergunning werd verleend,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. BOUWMATERIALEN VAN PELT en de gemeente SCHILDE in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 oktober 1998 waarbij het beroep, ingediend door derden tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel van 8 juni 1998 houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. VAN PELT tot het exploiteren van een inrichting voor het bewerken van marmer en natuursteen te 2980 Zoersel, Handelslei 21 gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 1900 negenen-negentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,

kamervoorzitter,

A. WIJNANTS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M. -R. BRACKE.